

med Procentssystemet, og da Sagen kom til Forhandling i Landstinget, viste det sig, at Stemmerne der paa lidt nær vare lige med Hensyn til Balget mellem Contingentsystemet og Procentssystemet, uagtet det sidste var fuldkommen uforsøgt, medens det første var forsøgt og allerede havde gennemgaaet en Skærslid, som gjorde det muligt i en høi Grad at rense det for de derved flaabende Mangler. Det er altsaa ikke med lige Baaben, de to Systemer have kæmpet overfor hinanden, men dog har Sagen i Landstinget stillet sig saaledes som nævnt. Den kom nu for her, og under første Behandling forekom det mig, at der var en temmelig afgjort Stemning for Procentssystemet. Forsaavidt man skal slutte fra Udvalgets Sammensætning, hvori der indfattes 6 Medlemmer, som vare erklærede Procentister, men kun eet, der var for Contingentsystemet, maa man ogsaa deri see et Beviis for, at dette erfaringsmæssig har givet et ikke helbigt Resultat, og at det, kort sagt, ikke har holdt, hvad man lovede sig af det. Under saadanne Omstændigheder spørger jeg: Er det ikke naturligt at følge Finanzministeren i hans Anskuelse af Sagen, saaledes at vi foretrække Procentssystemet, og navnlig forsøge det nu, da der er Spørgsmaal om ved Hjælp af dette System at opkræve en forholdsvis ringere Sum, 1 eller $1\frac{1}{4}$ pCt., efterfom det endelige Resultat maatte blive? Det forekommer mig, at det er naturligt. Dertil kommer, at vi, hvis vi ikke gaae denne Vej, hvis vi nu bestemme os til at blive staaende ved Contingentsystemet, vist med megen Føie kunne antage, at Procentssystemet er forkastet, om ikke for stedse, saa dog for en meget lang Fremtid; thi, lad os tænke os, hvorledes Forholdet praktisk vil stille sig. Naar man om to Aar igjen skal discutere, hvilket System der vil være det rette at vælge, vil man uagtet al den Misnoie, der formeentlig vil voxe sammen med Contingentsystemet, dog blive staaende derved, fordi man engang har det. Lad mig tilføie, at Contingentsystemet, saaledes som det er gennemført udenfor Kjøbenhavn, virkelig ikke er nogen sand Indkomstbeskatning; thi med det System, der findes anordnet i det os fra Landstinget oversendte Lovforslag, vilde det lige saa godt passe istedet

for Indkomstskatten at tillade vedkommende Communer at ligne efter Formue og Leilighed, og jo længere det bestaaer, desto mere vil man ogsaa finde, at det bøies ind i denne Retning; det aabner Afgang for den største Vilkaarlighed. I mine Tanker er det ikke den værste Ulempe ved dette System, at man har ondt ved at træffe den rette Fordeling mellem de forskjellige Communer; thi i den Henseende vil man dog maastee efterhaanden komme til det rette Resultat; men, hvad man ikke kan forhindre, fordi der ikke er en tilstrækkelig Modvægt derimod, det er, at de forskjellige Communer, som skulle anvende Contingentsystemet, indrette sig efter deres Leilighed. Findes det beqvemt at bestaate saa faa af de statteyndende Borgere som mulig, saa lader man de mindre Indtægter hvile, saa søger man ikke saa strengt efter dem, saa ignorerer man dem aldeles og beskatter de større med en saameget højere Procent. Dette er en Fremgangsmaade, for hvis Anvendelse Loven, saaledes som den er affattet, i mine Tanker selv giver megen Undskyldning, og man kan ikke gjøre Communalbestyrelsernes Medlemmer en saadan Bebreidelse derfor, hvortil der maastee ellers kunde synes at være Anledning, i Særdeleshed efter, hvad der hidtil er passeret her i Landet med Hensyn til Contingentsystemets Anvendelse. Det har fundet megen Anklang og er fra flere Sider blevet fremhævet, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har sagt, at det, der var det Væsentlige med Hensyn til Indkomstskattens helbige Udfald i Kjøbenhavn, var, at det i Grunden var efter Contingentsystemet, den lignedes; men jeg troer, at han i saa Henseende befinder sig i Vilbfarelse. Han er gaaet ud fra, at Rigningscommissionen i Kjøbenhavn ved Indtægtsansættelsen vidste, hvilken Sum der skulde tilveiebringes, og at det var under Indtrykket heraf, at den havde arbeidet og udsundet Indtægterne; men jeg troer ikke, dette er ganske rigtigt. I de fleste Tilfælde kan Rigningscommissionen ikke forud vide, og behøver ikke som saadan at vide, hvormeget der skal tilveiebringes ved Hjælp af den Indkomstskat, hvortil Skatansættelsen foregaaer. Det er først, efterat den har taget sine Medborgeres Indtægter, og ved en samlet Opgjørelse og